

Nar siden, Loven blev vedtagen, men saa er der i Virkeligheden allerede gaaet en Række Aar, og man søger forgæves. Man tror saa, at man har søgt under en fejl Rubrik og begynder forfra; men havde man et samlet Register, vilde den let kunne findes. Nu vil man maasse sige, at 7,000 Kr., der be-gæres til et samlet Register, synes at være for meget; men dersom det ikke er muligt at sætte dette igennem, vil jeg dog subsidiært henstille, at man gaar ind paa at udgive et nyt Sagregister til Supplering af det forrige. Det forrige, som udkom i 1882, kostede 4,000 Kr., og et saadant supplerende Register, der strækker sig over en lignende Aar-række, maa omtrent kunne faas for et tilsvarende Beløb. Finder man, at 7,000 Kr. er for meget, vil man dog kunne faa et saadant supplerende Register; er det ikke det bedste, er det dog det næstbedste, og det vil være en væsentlig Hjælp fremfor det nuværende Forhold. I Forbindelse hermed maa det maasse være mig tilladt at berøre, at der for Rigsdagsmiddens Vedkommende efter 25 Aars Forløb udkom et saadant Register, en samlet Oversigt over Forhandlingerne. Denne blev efter 35 Aars Forløb afløst af en ny, som optog den hele Aar-række. Dette er ikke blevet fornyet efter 10 Aars Forløb, men jeg vil haabe, at dette kun bethyder, at man vil vente, til der er gaaet 50 Aar, hvilket vil være Tilfældet om et Par Aar, og at man er betænkt paa at forberede et saadant samlet Register, naar Rigsdagen har bestaaet i 50 Aar.

Berntsen: Da der her drøftes forskellige Spørgsmaal vedrørende Sinds-
shygeanstalterne vil jeg tillade mig at benytte
Lejligheden til at gøre en Henstilling til den
ærede Justitsminister. Jeg vil nemlig spørge
den ærede Justitsminister, om han ikke i en
nær Fremtid agter at fremsætte Forslag til
Lov om en anden Ordning af Administra-
tionen i det hele taget ved samtlige Sinds-
shygeanstalter. Naar jeg retter denne Opfor-
dring til den ærede Minister, er det selv-
følgelig ikke, fordi vi savne Arbejdsstof her
i Tinget, her er jo mere end tilstrækkeligt,
men jeg vil erindre om, at den tidligere
Justitsminister for en Del Aar tilbage her
i Tinget har fremsat et Forslag i den af
mig antydede Retning, men det var uheldig-
vis paa et Tidspunkt, da Storpoltikken
lagde mere Vægt paa det høje Tings Op-
mærksomhed, end Tilfældet er nu, og der
var ikke saa god Lejlighed til at drøfte den
Slags enkelte Spørgsmaal. Forholdet ved
Sindsshygeanstalterne med Hensyn til Ad-
ministrationen er jo det, at hver enkelt

Sindsshygeanstalt bestyres af en Direktion,
bestaaende af Sindsshygeanstaltens Overlæge
og 2 af Justitsministeriet for hver Anstalt
tilforordnede. Den enkelte Anstalts Over-
læge er Formand i Direktionen og det er
jo en Selvfølge, at, da han bor paa Stedet,
medens de andre tilforordnede bo undertiden
flere Mil fra Anstalten og kun komme der
paa enkelte Tider, vil han i alt for høj Grad
blive eneraadende paa disse Anstalter. Naar
der er Spørgsmaal om Behandlingen af
Patienterne, er det jo en Selvfølge, at Over-
lægen skal have den afgørende Indflydelse,
men man har ingen Garanti for, at Over-
lægen er den sagtyndige med Hensyn til den
økonomiske Forvaltning af Anstalten. Ved
hver Anstalt er der jo ansat en Økonomi-
forvalter, men saaledes som Forholdene have
udviklet sig i de senere Aar, er det nærmest
en Straamandsinstitution. Økonomiforval-
teren har i disse Anstalter i Reglen ikke
andet at gøre end blindt hen at udføre de
Ordre, der gives ham af vedkommende An-
stalts Overlæge, og det tror jeg ikke er hel-
digt, navnlig for Anstaltens Økonomi. Jeg
tror, der kunde spares ikke saa faa Penge,
dersom Økonomiforvalterne ved Anstalterne
fik nogen større Myndighed angaaende alle
de Spørgsmaal, der ere af økonomisk Art
og Betydning. Jeg behøver blot at henlede
Opmærksomheden paa en Sindsshygeanstalt
som Anstalten paa Oringe ved Bordingborg.
Der har Rigsdagen nu givet Tilladelse til,
at det store Areal, der hører til Anstalten,
maa drives af Anstalten. Der er ved denne
Anstalt ansat en Økonomiforvalter, som tid-
ligere har været Landmand, og som altsaa
er en praktisk uddannet Mand; men det er
der som andre Steder, at Økonomiforval-
teren har ikke meget at sige med Hensyn til
Driften eller til hele den økonomiske For-
valtning. Det er Overlægen og Direc-
tionen, som har at byde og befale, og
Anstaltens Forvalter har ikke andet at
gøre end at udføre de Ordre, som blive
tilbelte ham af vedkommende Overlæge eller
Direktion. Jeg tror derfor, det er paa Tide
nu, da disse Anstalter have faaet en saa stor
Udvikling, at der gøres et Skridt i Retning
af, at Forvaltningen navnlig i økonomisk
Henseende kommer ind i et andet Spor, og
at der dannes andre Former for den egent-
lige økonomiske Forvaltning af Anstalterne.
Jeg vil derfor henstille til Ministeren, om
han ikke mener, der kunde være grundet An-
ledning til at fremsætte Forslag i den af
mig antydede Retning, saa meget mere som
hans Vorgænger tidligere — jeg husker ikke
mere, hvad Aar det var — har fremsat et
saadant Forslag for Rigsdagen.